

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (stora avdelningen)

den 1 augusti 2022*

”Begäran om förhandsavgörande – Skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter – Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Artiklarna 7, 8 och 52.1 – Direktiv 95/46/EG – Artikel 7 c – Artikel 8.1 – Förordning (EU) 2016/679 – Artikel 6.1 första stycket c och 6.3 andra stycket – Artikel 9.1 – Behandling är nödvändig med hänsyn till iakttagandet av en lagstadgad skyldighet som den personuppgiftsansvarige omfattas av – Mål av allmänt intresse – Proportionalitet – Behandling av särskilda kategorier av personuppgifter – Nationell lagstiftning, enligt vilken uppgifter i deklarationer om privata intressen som ingetts av fysiska personer som arbetar inom den offentliga förvaltningen eller direktörer för sammanslutningar eller institutioner som erhåller offentliga medel, ska offentliggöras på internet – Förebyggande av intressekonflikter och korruption inom den offentliga sektorn”

I mål C-184/20,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Vilniaus apygardos administracinis teismas (Regionala förvaltningsdomstolen i Vilnius, Litauen) genom beslut av den 31 mars 2020, som inkom till domstolen den 28 april 2020, i målet

OT

mot

Vyriausioji tarnybinės etikos komisija,

ytterligare deltagare i rättegången:

Fondas ”Nevyriausybinių organizacijų informacijos ir paramos centras”,

meddelar

DOMSTOLEN (stora avdelningen)

sammansatt av ordföranden K. Lenaerts, vice ordföranden L. Bay Larsen, avdelningsordförandena A. Arabadjiev, A. Prechal, K. Jürimäe, C. Lycourgos, N. Jääskinen, I. Ziemele och J. Passer samt domarna M. Ilešič (referent), J.-C. Bonichot, A. Kumin och N. Wahl,

generaladvokat: P. Pikamäe,

* Rättegångsspråk: litauiska.

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- Litauens regering, genom K. Dieninis och V. Vasiliauskienė, båda i egenskap av ombud,
- Italiens regering, genom G. Palmieri, i egenskap av ombud, biträdd av M. Russo, avvocato dello Stato,
- Finlands regering, genom M. Pere, i egenskap av ombud,
- Europeiska kommissionen, genom S. L. Kalėda, H. Kranenborg och D. Nardi, samtliga i egenskap av ombud,

och efter att den 9 december 2021 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 6.1 första stycket e och artikel 9.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 2016, s. 1, och rättelse i EUT L 127, 2018, s. 2) (nedan kallad dataskyddsförordningen).
- 2 Begäran har framställts i ett mål mellan OT och Vyriausioji tarnybinės etikos komisija (Etikkommittén för högre tjänstemän, Litauen) (nedan kallad Etikkommittén). Målet rör Etikkommitténs beslut att OT underlåtit att uppfylla sin skyldighet att inge en förklaring om privata intressen.

Tillämpliga bestämmelser

Internationell rätt

Förenta nationernas konvention mot korruption

- 3 Förenta nationernas konvention mot korruption som antogs genom Förenta nationernas generalförsamlings resolution 58/4 av den 31 oktober 2003 och som trädde i kraft den 14 december 2005, ratificerades av samtliga medlemsstater och godkändes av Europeiska unionen genom rådets beslut 2008/801/EG av den 25 september 2008 (EUT L 287, 2008, s. 1).

4 I artikel 1 i den konventionen föreskrivs följande:

”Denna konventions syften är följande:

a) Att främja och förstärka åtgärder för att mer ändamålsenligt och effektivt förebygga och bekämpa korruption.

...

c) Att främja integritet, ansvar och en korrekt förvaltning av offentliga angelägenheter och allmän egendom.”

5 I artikel 7.4 i konventionen föreskrivs följande:

”Varje konventionsstat skall i enlighet med grundprinciperna i sin nationella rättsordning sträva efter att anta, upprätthålla och förstärka system som främjar öppenhet och förebygger intressekonflikter.”

Den straffrättsliga konventionen om korruption

6 I det fjärde skälet i den straffrättsliga konvention om korruption, som antogs av Europarådet den 27 januari 1999 och som ratificerats av samtliga medlemsstater, anges följande:

”som understryker att korruptionen hotar rättssamhället, demokratin och de mänskliga rättigheterna, undergräver gott styre, oväld och social rättvisa, snedvrider konkurrensen, hindrar den ekonomiska utvecklingen och äventyrar stabiliteten för de demokratiska institutionerna och samhällets moraliska grundvalar”,

Unionsrätt

Konventionen om kamp mot korruption som tjänstemän är delaktiga i

7 Konventionen utarbetad på grundval av artikel K 3.2 c i fördraget om Europeiska unionen, om kamp mot korruption som tjänstemän i Europeiska gemenskaperna eller Europeiska unionens medlemsstater är delaktiga i (EGT C 195, 1997, s. 2) trädde i kraft den 28 september 2005. I artikel 2 i den konventionen med rubriken ”Mutbrott”, föreskrivs följande:

”1. I denna konvention avses med mutbrott varje avsiktlig handling som utförs av en tjänsteman för att, direkt eller genom tredje man, för egen räkning eller för tredje mans räkning, begära eller ta emot förmåner, oavsett art, eller att acceptera löften härom för att på ett sätt som strider mot hans officiella förpliktelser utföra eller underlåta att utföra en handling i tjänsten eller vid utövandet av tjänsten.

2. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som behövs för att säkra att en sådan gärning som avses i punkt 1 straffbeläggs.”

8 I artikel 3 i konventionen med rubriken ”Bestickning”, föreskrivs följande:

”1. I denna konvention avses med bestickning varje avsiktlig handling som utförs av en person för att direkt eller genom tredje man utlova eller bevilja en förmån, oavsett art, till en tjänsteman, för egen räkning eller för tredje mans räkning, för att denne på ett sätt som strider mot hans officiella förpliktelser skall utföra eller underlåta att utföra en handling i tjänsten eller vid utövandet av tjänsten.

2. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som behövs för att säkra att en sådan gärning som avses i punkt 1 straffbeläggs.”

Direktiv 95/46/EG

9 I skälen 10, 30 och 33 i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 1995, s. 31), angavs följande:

”10) Ändamålet med den nationella lagstiftningen om behandling av personuppgifter är att skydda grundläggande fri- och rättigheter, särskilt den rätt till privatlivet som erkänns både i artikel 8 i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och i gemenskapsrättens allmänna rättsprinciper. Av denna anledning får tillnärmningen av denna lagstiftning inte medföra någon inskränkning i det skydd de ger, utan skall i stället syfta till att garantera en hög skyddsnivå inom gemenskapen.

...

30) För att vara tillåten skall en behandling av personuppgifter dessutom utföras med den registrerades samtycke eller vara nödvändig för ingåendet eller utförandet av förpliktelser i enlighet med ett avtal som är bindande för den registrerade, eller fordras enligt lagstiftning vid utförandet av något som är i det allmännas intresse eller är ett led i myndighetsutövning eller vara i en fysisk eller juridisk persons intresse förutsatt att skyddet av den registrerades fri- och rättigheter inte går före. ...

...

33) Uppgifter som på grund av sin natur kan kränka grundläggande fri- och rättigheter eller privatlivets helgd får inte behandlas utan samtycke av den registrerade. Dock måste det finnas en uttrycklig möjlighet att för att tillgodose särskilda behov, i synnerhet när behandlingen av uppgifterna utförs för ändamål som har samband med hälso- och sjukvården av personer som är underkastade tystnadsplikt eller för att genomföra berättigade åtgärder av vissa föreningar eller stiftelser vilkas syften är att skydda utövningen av vissa grundläggande fri- och rättigheter.”

10 Direktivets syfte definierades i artikel 1 i direktivet, i vilken följande föreskrevs:

”1. Medlemsstaterna skall i enlighet med detta direktiv skydda fysiska personers grundläggande fri- och rättigheter, särskilt rätten till privatliv, i samband med behandling av personuppgifter.

2. Medlemsstaterna får varken begränsa eller förbjuda det fria flödet av personuppgifter mellan medlemsstaterna av skäl som har samband med det under punkt 1 föreskrivna skyddet.”

11 I artikel 2 i direktivet föreskrevs följande:

”I detta direktiv avses med

a) *personuppgifter*: varje upplysning som avser en identifierad eller identifierbar fysisk person (den registrerade). En identifierbar person är en person som kan identifieras, direkt eller indirekt, framför allt genom hänvisning till ett identifikationsnummer eller till en eller flera faktorer som är specifika för hans fysiska, fysiologiska, psykiska, ekonomiska, kulturella eller sociala identitet,

b) *behandling av personuppgifter (behandling)*: varje åtgärd eller serie av åtgärder som vidtas beträffande personuppgifter, vare sig det sker på automatisk väg eller inte, till exempel insamling, registrering, organisering, lagring, bearbetning eller ändring, återvinning, inhämtande, användning, utlämnande genom översändande, spridning eller annat tillhandahållande av uppgifter, sammanställning eller samkörning, blockering, utplåning eller förstöring,

...”

12 Kapitel II i direktiv 95/46, med rubriken ”Allmänna bestämmelser om när personuppgifter får behandlas”, var uppdelat i nio avdelningar.

13 Artikel 6 ingick i avdelning I, med rubriken ”Principer om uppgifternas kvalitet”. I den artikeln föreskrevs följande:

”1. Medlemsstaterna skall föreskriva att personuppgifter

a) skall behandlas på ett korrekt och lagligt sätt,

b) skall samlas in för särskilda, uttryckligt angivna och berättigade ändamål; senare behandling får inte ske på ett sätt som är oförenligt med dessa ändamål. ...

c) skall vara adekvata och relevanta och inte får omfatta mer än vad som är nödvändigt med hänsyn till de ändamål för vilka de har samlats in och för vilka de senare behandlas,

...

2. Det åligger den registeransvarige att säkerställa att punkt 1 efterlevs.”

14 Artikel 7 i samma direktiv ingick i avdelning II, med rubriken ”Principer som gör att uppgiftsbehandling kan tillåtas”. I den artikeln föreskrevs följande:

”Medlemsstaterna skall föreskriva att personuppgifter får behandlas endast om

...

c) behandlingen är nödvändig för att fullgöra en rättslig förpliktelse som åvilar den registeransvarige,

eller

...

e) behandlingen är nödvändig för att utföra en arbetsuppgift av allmänt intresse eller som är ett led i myndighetsutövning som utförs av den registeransvarige eller tredje man till vilken uppgifterna har lämnats ut,

...”

- 15 Artikel 8 i direktiv 95/46 som avsåg ”[b]ehandlingen av särskilda kategorier av uppgifter” ingick i avdelning III, med rubriken ”Särskilda behandlingskategorier”. I den artikeln föreskrevs följande:

”1. Medlemsstaterna skall förbjuda behandling av personuppgifter som avslöjar ras eller etniskt ursprung, politiska åsikter, religiös eller filosofisk övertygelse, medlemskap i fackförening samt uppgifter som rör hälsa och sexualliv.

...

4. Under förutsättning av lämpliga skyddsåtgärder och av hänsyn till ett viktigt allmänt intresse får medlemsstaterna antingen i sin nationella lagstiftning eller genom ett beslut av tillsynsmyndigheten besluta om andra undantag än de som nämns i punkt 2.

...”

Dataskyddsförordningen

- 16 Enligt artikel 94.1 dataskyddsförordningen upphävde den direktiv 95/46 med verkan från och med den 25 maj 2018. Enligt artikel 99.2 i förordningen har den varit tillämplig sedan den dagen.

- 17 Skälen 4, 10, 26, 35, 39 och 51 i förordningen har följande lydelse:

”(4) Behandlingen av personuppgifter bör utformas så att den tjänar människor. Rätten till skydd av personuppgifter är inte en absolut rättighet; den måste förstås utifrån sin uppgift i samhället och vägas mot andra grundläggande rättigheter i enlighet med proportionalitetsprincipen. Denna förordning respekterar alla grundläggande rättigheter och iakttar de friheter och principer som erkänns i [Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan)], såsom de fastställts i fördragen, särskilt skydd för privat- och familjeliv, bostad och kommunikationer, skydd av personuppgifter, tankefrihet, samvetsfrihet och religionsfrihet, yttrande- och informationsfrihet, näringsfrihet, rätten till ett effektivt rättsmedel och en opartisk domstol samt kulturell, religiös och språklig mångfald.

...

- (10) För att säkra en enhetlig och hög skyddsnivå för fysiska personer och för att undanröja hindren för flödena av personuppgifter inom unionen bör nivån på skyddet av fysiska personers rättigheter och friheter vid behandling av personuppgifter vara likvärdig i alla medlemsstater. ... Vad gäller behandlingen av personuppgifter för att fullgöra en rättslig förpliktelse, för att utföra en uppgift av allmänt intresse eller som ett led i myndighetsutövning som utförs av den personuppgiftsansvarige, bör medlemsstaterna tillåtas att behålla eller införa nationella bestämmelser för att närmare fastställa hur bestämmelserna i denna förordning ska tillämpas. ... Denna förordning ger dessutom medlemsstaterna handlingsutrymme att specificera sina bestämmelser, även för behandlingen av särskilda kategorier av personuppgifter (nedan kallade *känsliga uppgifter*). Denna förordning utesluter inte att det i medlemsstaternas nationella rätt fastställs närmare omständigheter för specifika situationer där uppgifter behandlas, inbegripet mer exakta villkor för laglig behandling av personuppgifter.

...

- (26) Principerna för dataskyddet bör gälla all information som rör en identifierad eller identifierbar fysisk person. ... För att avgöra om en fysisk person är identifierbar bör man beakta alla hjälpmedel, som t.ex. utgallring, som, antingen av den personuppgiftsansvarige eller av en annan person, rimligen kan komma att användas för att direkt eller indirekt identifiera den fysiska personen. ...

...

- (35) Personuppgifter om hälsa bör innefatta alla de uppgifter som hänför sig till en registrerad persons hälsotillstånd som ger information om den registrerades tidigare, nuvarande eller framtida fysiska eller psykiska hälsotillstånd. ...

...

- (39) ... Personuppgifterna bör vara adekvata, relevanta och begränsade till vad som är nödvändigt för de ändamål som de behandlas för. Detta kräver i synnerhet att det tillses att den period under vilken personuppgifterna lagras är begränsad till ett strikt minimum. Personuppgifter bör endast behandlas om syftet med behandlingen inte rimligen kan uppnås genom andra medel. ...

...

- (51) Personuppgifter som till sin natur är särskilt känsliga med hänsyn till grundläggande rättigheter och friheter bör åtnjuta särskilt skydd, eftersom behandling av sådana uppgifter kan innebära betydande risker för de grundläggande rättigheterna och friheterna. ... Sådana personuppgifter bör inte behandlas, såvida inte behandling medges i särskilda fall som fastställs i denna förordning, med beaktande av att det i medlemsstaternas lagstiftning får införas särskilda bestämmelser om dataskydd för att anpassa tillämpningen av bestämmelserna i denna förordning i syfte att fullgöra en rättslig skyldighet eller en uppgift av allmänt intresse eller som ett led i myndighetsutövning som den personuppgiftsansvarige har fått i uppgift att utföra. Utöver de särskilda kraven för sådan behandling, bör de allmänna principerna och andra bestämmelser i denna förordning tillämpas, särskilt när det gäller villkoren för laglig behandling. Undantag från det allmänna förbudet att behandla sådana särskilda kategorier av personuppgifter bör

uttryckligen fastställas, bland annat om den registrerade lämnar sitt uttryckliga samtycke eller för att tillgodose specifika behov, i synnerhet när behandlingen utförs inom ramen för legitima verksamheter som bedrivs av vissa sammanslutningar eller stiftelser i syfte att göra det möjligt att utöva grundläggande friheter.”

- 18 Artikel 1 i dataskyddsförordningen har rubriken ”Syfte”. I punkt 2 i den artikeln föreskrivs följande:

”Denna förordning skyddar fysiska personers grundläggande rättigheter och friheter, särskilt deras rätt till skydd av personuppgifter.”

- 19 I artikel 4 i förordningen, med rubriken ”Definitioner”, föreskrivs följande:

”I denna förordning avses med

1. *personuppgifter*: varje upplysning som avser en identifierad eller identifierbar fysisk person (nedan kallad *en registrerad*), varvid en identifierbar fysisk person är en person som direkt eller indirekt kan identifieras särskilt med hänvisning till en identifierare som ett namn, ett identifikationsnummer, en lokaliseringssuppgift eller onlineidentifikatorer eller en eller flera faktorer som är specifika för den fysiska personens fysiska, fysiologiska, genetiska, psykiska, ekonomiska, kulturella eller sociala identitet,
2. *behandling*: en åtgärd eller kombination av åtgärder beträffande personuppgifter eller uppsättningar av personuppgifter, oberoende av om de utförs automatiserat eller ej, såsom insamling, registrering, organisering, strukturering, lagring, bearbetning eller ändring, framtagning, läsning, användning, utlämning genom överföring, spridning eller tillhandahållande på annat sätt, justering eller sammanförande, begränsning, radering eller förstöring,

...

15. *uppgifter om hälsa*: personuppgifter som rör en fysisk persons fysiska eller psykiska hälsa, inbegripet tillhandahållande av hälso- och sjukvårdstjänster, vilka ger information om dennes hälsostatus,

...”

- 20 Kapitel II i dataskyddsförordningen har rubriken ”Principer” och innehåller artiklarna 5–11.

- 21 Artikel 5 i dataskyddsförordningen avser ”[p]rinciper för behandling av personuppgifter”. I punkt 1 i den artikeln föreskrivs följande:

”Vid behandling av personuppgifter ska följande gälla:

- a) Uppgifterna ska behandlas på ett lagligt, korrekt och öppet sätt i förhållande till den registrerade (laglighet, korrekthet och öppenhet).
- b) De ska samlas in för särskilda, uttryckligt angivna och berättigade ändamål och inte senare behandlas på ett sätt som är oförenligt med dessa ändamål. (ändamålsbegränsning).

c) De ska vara adekvata, relevanta och inte för omfattande i förhållande till de ändamål för vilka de behandlas (uppgiftsminimering).

...”

22 Artikel 6 i dataskyddsförordningen har rubriken ”Laglig behandling av personuppgifter”. I punkterna 1 och 3 i den artikeln föreskrivs följande:

”1. Behandling är endast laglig om och i den mån som åtminstone ett av följande villkor är uppfyllt:

...

c) Behandlingen är nödvändig för att fullgöra en rättslig förpliktelse som åvilar den personuppgiftsansvarige.

e) Behandlingen är nödvändig för att utföra en uppgift av allmänt intresse eller som ett led i den personuppgiftsansvariges myndighetsutövning.

...

3. Den grund för behandlingen som avses i punkt 1 c och e ska fastställas i enlighet med

a) unionsrätten, eller

b) en medlemsstats nationella rätt som den personuppgiftsansvarige omfattas av.

Syftet med behandlingen ska fastställas i den rättsliga grunden eller, i fråga om behandling enligt punkt 1 e, ska vara nödvändigt för att utföra en uppgift av allmänt intresse eller som ett led i den personuppgiftsansvariges myndighetsutövning ... Unionsrätten eller medlemsstaternas nationella rätt ska uppfylla ett mål av allmänt intresse och vara proportionell mot det legitima mål som eftersträvas.”

23 Artikel 9 i samma förordning har rubriken ”Behandling av särskilda kategorier av personuppgifter”. I punkterna 1 och 2 i den artikeln föreskrivs följande:

”1. Behandling av personuppgifter som avslöjar ras eller etniskt ursprung, politiska åsikter, religiös eller filosofisk övertygelse eller medlemskap i fackförening och behandling av genetiska uppgifter, biometriska uppgifter för att entydigt identifiera en fysisk person, uppgifter om hälsa eller uppgifter om en fysisk persons sexualliv eller sexuella läggning ska vara förbjuden.

2. Punkt 1 ska inte tillämpas om något av följande gäller:

...

g) Behandlingen är nödvändig av hänsyn till ett viktigt allmänt intresse, på grundval av unionsrätten eller medlemsstaternas nationella rätt, vilken ska stå i proportion till det eftersträfvade syftet, vara förenligt med det väsentliga innehållet i rätten till dataskydd och innehålla bestämmelser om lämpliga och särskilda åtgärder för att säkerställa den registrerades grundläggande rättigheter och intressen.

...”

Litauisk rätt

- 24 Lietuvos Respublikos viešųjų ir privačių interesų derinimo valstybinėje tarnyboje įstatymas Nr. VIII-371 (Republiken Litauens lag nr VIII-371 om avvägningen mellan allmänna och privata intressen inom offentlig förvaltning) av den 2 juli 1997 (Žin., 1997, nr 67–1659), i den lydelse som var gällande vid tidpunkten för omständigheterna i det nationella målet (nedan kallad lagen om avvägning av intressen), har enligt artikel 1 till syfte att göra en avvägning mellan privata intressen hos personer som arbetar inom den offentliga förvaltningen och allmänna intressen, säkerställa att allmänintresset ges företräde vid beslutsfattandet, garantera opartiskhet i beslutsfattandet och förhindra att korruption uppkommer och ökar inom den offentliga förvaltningen.
- 25 Enligt artikel 2.1 i den lagen omfattar begreppet ”personer som arbetar inom den offentliga förvaltningen” bland annat personer som arbetar för sammanslutningar eller offentliga institutioner som finansieras genom anslag ur budgeten eller medel från staten eller en lokal myndighet och som har getts administrativa befogenheter.
- 26 Artikel 3 i nämnda lag har rubriken ”Skyldigheter för personer som söker en tjänst, arbetar eller har arbetat inom den offentliga förvaltningen”. I punkterna 2 och 3 i den artikeln föreskrivs följande:
- ”2. Personer som söker en tjänst eller arbetar inom den offentliga förvaltningen samt de andra personer som avses i artikel 4.1 i denna lag är skyldiga att uppge sina privata intressen.
3. Personer som har avgått från sin tjänst inom den offentliga förvaltningen omfattas av de begränsningar som föreskrivs i den femte avdelningen i denna lag.”
- 27 Artikel 4 i lagen om avvägning av intressen har rubriken ”Deklaration om privata intressen”. I punkt 1 i den artikeln föreskrivs följande:
- ”Varje person som arbetar inom den offentliga förvaltningen, liksom varje person som söker en tjänst inom den offentliga förvaltningen, är skyldig att uppge sina privata intressen genom att inkomma med en deklARATION om privata intressen (nedan kallad deklARATIONEN) i enlighet med de villkor som föreskrivs i denna lag och annan lagstiftning. ...”
- 28 I artikel 5 i denna lag föreskrivs följande:
- ”1. Personer som uppger sina privata intressen är skyldiga att lämna in sin deklARATION på elektronisk väg, i enlighet med de villkor som fastställts av [Etikkommittén], inom 30 dagar från den dag då de valdes, rekryterades eller utnämndes (utom i de fall som avses i artikel 4.2 i denna lag och i punkterna 2, 3 och 4 i denna artikel).
2. Personer som söker en tjänst inom den offentliga förvaltningen (med undantag för de personer som avses i artikel 4.2 i denna lag och personer vars uppgifter är sekretessbelagda enligt lag och/eller som bedriver underrättelseverksamhet, kontraspionage, eller underrättelseverksamhet vid brottsbekämpning) ska lämna in sin deklARATION före den dag då de väljs, rekryteras eller utnämns, om inte annat föreskrivs i annan lagstiftning.

3. Personer vars uppgifter är sekretessbelagda enligt lag och/eller som bedriver underrättelseverksamhet, kontraspionage, eller underrättelseverksamhet vid brottsbekämpning ska inom 30 dagar från den dag då de valdes, rekryterades eller utnämndes, till direktören för den institution (juridiska person) där de arbetar, eller dennes vederbörligen bemyndigade företrädare, i enlighet med de villkor som fastställts av institutionen (av den juridiska personen), lämna in sin deklaration.

4. Ledamöter i kommittéer för offentlig upphandling, personer som av direktören för en upphandlande myndighet har fått till uppgift att anordna en upphandling enligt ett förenklat förfarande och sakkunniga som medverkar i förfaranden för offentlig upphandling ska (om de inte redan har lämnat in sin deklaration om privata intressen) lämna in den på elektronisk väg innan de börjar delta i förfaranden för offentlig upphandling. En ledamot i en kommitté för offentlig upphandling, en person som av direktören för en upphandlande myndighet har fått i uppdrag att anordna en upphandling enligt ett förenklat förfarande och en sakkunnig som medverkar i ett förfarande för offentlig upphandling och som inte har lämnat in någon deklaration om privata intressen, får inte delta i upphandlingsförfarandet och får inte längre utföra de aktuella arbetsuppgifterna.

5. Om detta föreskrivs i den handling som fastställer verksamheten för den institution (den juridiska personen) där den berörda personen arbetar, får deklarationen inges inte bara till direktören för institutionen (den juridiska personen), eller dennes vederbörligen bemyndigade företrädare, utan även till direktören för en juridisk person, eller dennes vederbörligen bemyndigade företrädare, som är personuppgiftsbiträde till institutionen (den juridiska personen) eller rapporterar till den, eller en annan juridisk person.

6. De institutioner som har rätt att ta del av deklarationerna ska i de fall och på de villkor som föreskrivs i lag begära dem från deklaratens arbetsplats eller från [Etikkommittén].”

29 I artikel 6 i nämnda lag, med rubriken ”Innehållet i deklarationen”, föreskrivs följande:

”1. Deklaranten ska i sin deklaration ange följande uppgifter rörande honom eller henne och rörande dennes make/maka, sambo eller partner,

- 1) förnamn, efternamn, personligt identifikationsnummer, socialförsäkringsnummer, arbetsgivare och arbetsuppgifter,
- 2) juridisk person i vilken deklaratens, dennes make/maka, sambo eller partner är delägare eller medlem,
- 3) verksamhet som egenföretagare enligt definitionen i Republiken Litauens lag om inkomstskatt,
- 4) delaktighet i företag, institutioner, sammanslutningar eller fonder och arbetsuppgifter som utförs där, med undantag för medlemskap i politiska partier och fackföreningar,
- 5) gåvor (andra än gåvor från närstående personer) som mottagits under de senaste tolv kalendermånaderna om deras värde överstiger 150 euro,
- 6) information om de transaktioner som genomförts under de senaste tolv kalendermånaderna och övriga pågående transaktioner om värdet på transaktionen överstiger 3 000 euro,

- 7) närstående personer eller andra personer eller uppgifter som deklaranter känner till och som kan föranleda en intressekonflikt.
2. Den registrerade kan utelämna uppgifter om sin make/maka, sambo eller partner om de lever åtskilda, inte har ett gemensamt hushåll och den registrerade således inte har tillgång till dessa uppgifter.”
- 30 I artikel 10 i samma lag, med rubriken ”Offentliggörande av uppgifter om privata intressen” föreskrivs följande:

”1. På Etikkommitténs webbplats ska i enlighet med det förfarande som fastställts av Etikkommittén, de uppgifter som lämnats i deklARATIONER som avges av följande personer vara offentliga och offentliggöras: Uppgifter som ingår i deklARATIONER som avgetts av valda personer, personer som innehar politiska uppdrag, statliga tjänstemän och statligt anställda, domare, direktörer och biträdande direktörer för statliga institutioner eller en lokal myndighet, tjänstemän och anställda som åtnjuter politiskt förtroende (personligt), statstjänstemän som är verksamma som direktörer, och biträdande direktörer för underavdelningar inom institutioner eller verksamheter, direktörer eller biträdande direktörer för offentliga företag och statliga eller lokala budgetmyndigheter, direktörer eller biträdande direktörer för sammanslutningar eller offentliga institutioner som erhåller anslag ur budgeten eller medel från staten eller en lokal myndighet, anställda vid Litauens bank som har getts befogenheter inom den offentliga förvaltningen (som ansvarar för övervakning av finansmarknaden och utomrättslig reglering av tvister mellan konsumenter och finansmarknadsaktörer och andra offentliga förvaltningsuppgifter), ledamöter i tillsyns- eller förvaltningsorgan och direktörer och biträdande direktörer i aktiebolag eller bolag med begränsat ansvar i vilket staten eller lokala myndigheter innehar andelar som ger dem mer än hälften av bolagsstämmans röster, styrelseledamöter för offentliga företag som ägs av staten eller en lokal myndighet, ordföranden och viceordföranden för politiska partier, oavlönade konsulter, assistenter och rådgivare till valda personer och personer som innehar politiska uppdrag, sakkunniga som utsetts av utskott i Republiken Litauens parlament, ledamöter i ministerkollegium, ledamöter i rådet för obligatorisk hälsovårdsförsäkring, oavlönade rådgivare i rådet för obligatorisk hälsovårdsförsäkring, ledamöter i det nationella hälsorådet, läkare, tandläkare och farmaceuter som arbetar på statliga budgetmyndigheter eller statliga myndigheter eller på lokala myndigheter, bolag som ägs av staten eller lokala myndigheter eller bolag i vilka staten eller lokala myndigheter innehar andelar som ger dem mer än hälften av bolagsstämmans röster, innehavare av en licens för en vårdinrättning eller ett apotek, och ledamöter i kommittéer för offentlig upphandling, personer som av direktören för en upphandlande myndighet har fått till uppgift att anordna en upphandling enligt ett förenklat förfarande och sakkunniga som medverkar i förfaranden för offentlig upphandling [med undantag för uppgifter som ingår i deklARATIONER som avgetts av en registrerad person vars uppgifter är sekretessbelagda enligt lag och (eller) som bedriver underrättelseverksamhet, kontraspionage, eller underrättelseverksamhet vid brottsbekämpning]. När en person vars uppgifter är offentliga förlorar sin ställning som deklarrant ska Etikkommittén, på begäran av den berörda personen, ta bort deklARATIONEN från sin webbplats.

2. Följande uppgifter som lämnas i deklARATIONEN får inte offentliggöras: personligt identifikationsnummer, socialförsäkringsnummer, särskilda personuppgifter samt andra uppgifter som enligt lag inte får lämnas ut. Uppgifter om den andra parten i en transaktion ska inte heller offentliggöras när det rör sig om en fysisk person.”

- 31 I artikel 22 i lagen om avvägning av intressen, med rubriken ”Myndigheter och tjänstemän som ansvarar för tillsynen”, föreskrivs följande:

”Det sätt på vilket de personer som denna lag är tillämplig på, tillämpar denna lag står under tillsyn av:

- 1) [Etikkommittén],
- 2) direktörerna för statliga institutioner eller inrättningar eller berörda lokala myndigheter, eller deras vederbörigen bemyndigade företrädare,
- 3) direktören för den upphandlande myndigheten eller de personer som vederbörigen bemyndigats av denne (vad gäller ledamöter i kommittéer för offentlig upphandling, personer som av direktören för en upphandlande myndighet har fått till uppgift att anordna en upphandling enligt ett förenklat förfarande och sakkunniga som medverkar i förfaranden för offentlig upphandling),
- 4) andra statliga organ, i enlighet med vad som föreskrivs i lag.

...

3. Om det finns välgrundad information om att en person inte uppfyller kraven i denna lag, ska direktörerna för statliga institutioner eller inrättningar eller lokala myndigheter, eller deras vederbörigen bemyndigade företrädare, eller en institution med kollegial ledning som styrs av staten eller en lokal myndighet, på eget initiativ eller på uppdrag av [Etikkommittén], utreda den tjänsteverksamhet som bedrivs av den person som arbetar inom den offentliga förvaltningen. [Etikkommittén] ska underrättas om resultatet av utredningen. Etikkommittén har befogenhet att utvärdera huruvida bedömningen i utredningsrapporten om den berörda personens beteende är förenlig med bestämmelserna i denna lag. ...”

- 32 I artikel 2.5 i Republiken Litauens lag om avvägningen mellan allmänna och privata intressen, i dess lydelse från och med den 1 januari 2020 (nedan kallad den ändrade lagen om avvägning av intressen), i vilken begreppet ”personer som arbetar inom den offentliga förvaltningen” definieras, anges inte längre personer som arbetar för sammanslutningar eller offentliga institutioner som finansieras genom anslag ur budgeten eller medel från staten eller en lokal myndighet och som har getts administrativa befogenheter.

- 33 I artikel 4.3 i den ändrade lagen om avvägning av intressen föreskrivs följande:

”Bestämmelserna i denna lag avseende deklarationen om privata intressen och artiklarna 11 och 13 i denna lag är även tillämpliga på

...

- 8) direktörer för upphandlande myndigheter eller upphandlande organ (nedan gemensamt kallade upphandlande organ), ledamöter i kommittéer för offentlig upphandling inom ett upphandlande organ, personer som av direktören för ett upphandlande organ har fått till uppgift att anordna en upphandling enligt ett förenklat förfarande, sakkunniga som

medverkar i förfaranden för offentlig upphandling, personer med befogenhet att tilldela koncessioner... inom ett upphandlande organ inom området för tjänster avseende försörjning, rening av avloppsvatten, energi, transporter eller post,

...”

- 34 I artikel 2.8 i Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymas Nr. I-1374 (Republiken Litauens lag nr I-1374 om rättsligt skydd för personuppgifter) av den 11 juni 1996 (Žin., 1996, nr 63–1479, i den lydelse som var gällande till och med den 16 juli 2018, föreskrivs följande:

”Med ’särskilda personuppgifter’ avses uppgifter om ras eller etniskt ursprung, politisk, religiös, filosofisk eller annan övertygelse, medlemskap i fackförening, hälsa och en persons sexualliv samt uppgifter som rör brott som denna person har blivit dömd för.”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

- 35 Etikkommittén är en offentlig myndighet som bland annat övervakar tillämpningen av lagen om avvägning av intressen och, i synnerhet, samlar in deklARATIONER om privata intressen och säkerställer kontrollen av dessa.
- 36 OT innehar tjänsten som direktör för QP, en institution som upprättats enligt litauisk rätt och som erhåller offentliga medel samt är verksam inom miljöskyddsområdet.
- 37 Genom beslut av den 7 februari 2018 konstaterade Etikkommittén att OT hade åsidosatt artikel 3.2 och artikel 4.1 i lagen om avvägning av intressen genom att underlåta att inkomma med en deklARATION om privata intressen.
- 38 Den 6 mars 2018 överklagade OT detta beslut till den hänskjutande domstolen och yrkade att det skulle upphävas.
- 39 OT gjorde till stöd för sitt överklagande gällande att han inte ingår bland de personer som är skyldiga att deklarerar privata intressen och som avses i artikel 2.1 i lagen om avvägning av intressen. OT anser nämligen att han i egenskap av direktör för QP inte har några befogenheter inom den offentliga förvaltningen och inte tillhandahåller någon allmännyttig tjänst åt allmänheten. QP bedriver dessutom, såsom icke-statlig organisation, sin verksamhet oberoende av myndigheterna.
- 40 OT gjorde under alla omständigheter vidare gällande att, även om det antas att han är skyldig att inge en deklARATION om privata intressen, skulle ett offentliggörande av deklARATIONEN åsidosätta såväl hans rätt till respekt för sitt privatliv som andra personers rätt till respekt för sitt privatliv, vilka han i förekommande fall är skyldig att nämna i sin deklARATION.
- 41 Etikkommittén gjorde gällande att OT, i och med att han hade getts administrativa befogenheter inom en institution som erhåller finansiering från unionens strukturfonder och Litauens statsbudget, var skyldig att inge en deklARATION om privata intressen, även om han inte var tjänsteman och även om det antas att OT inte hade några befogenheter inom den offentliga förvaltningen. Etikkommittén påpekade att även om ett offentliggörande av en sådan deklARATION kan utgöra ett ingrepp i den berörda personens och dennes makes/makas privatliv, föreskrivs detta ingrepp i lagen om avvägning av intressen.

- 42 Den hänskjutande domstolen hyser tvivel om huruvida det system som föreskrivs i lagen om avvägning av intressen är förenligt med artikel 6.1 första stycket c och e och 6.3 i dataskyddsförordningen, samt artikel 9.1 i samma förordning. Den hänskjutande domstolen anser att de personuppgifter som ingår i en deklaration om privata intressen kan avslöja information om deklaranter och dennes makes/makas, sambos eller partner och barns privatliv, vilket medför att ett utlämnande av personuppgifterna kan utgöra ett åsidosättande av de registrerades rätt till respekt för sitt privatliv. Dessa personuppgifter kan nämligen avslöja särskilt känslig information, såsom den omständigheten att den berörda personen lever i ett samboförhållande eller med en person av samma kön, vars röjande skulle kunna medföra betydande olägenheter i dessa personers privatliv. Även uppgifter om gåvor som mottagits och transaktioner som genomförts av deklaranter och dennes make/maka, sambo eller partner avslöjar vissa detaljer i deras privatliv. Uppgifter om närstående eller bekanta till deklaranter, vilka kan föranleda en intressekonflikt avslöjar dessutom information om deklaranter och dennes personliga relationer.
- 43 Den hänskjutande domstolen anser att även om syftet med lagen om avvägning av intressen är att säkerställa iakttagandet av öppenhetsprincipen vid utövandet av offentliga uppdrag, och i synnerhet när det fattas beslut som rör vidtagandet av åtgärder av allmänintresse, är det inte nödvändigt att på internet offentliggöra uppgifter som kan påverka det beslutsfattandet för att uppnå nämnda syfte. Ett utlämnande av personuppgifter till de institutioner som avses i artikel 5 i den lagen och det tillsynsuppdrag som de organ som avses i artikel 22 i nämnda lag har, är tillräckliga åtgärder för att säkerställa att detta syfte uppnås.
- 44 Mot denna bakgrund beslutade Vilniaus apygardos administracinis teismas (Regionala förvaltningsdomstolen i Vilnius, Litauen) att vilandeförklara målet och ställa följande frågor till EU-domstolen:
- ”1) Ska villkoret i artikel 6.1 [första stycket] e i [dataskyddsförordningen] om att behandling [av personuppgifter] är nödvändig för att utföra en uppgift av allmänt intresse eller som ett led i den personuppgiftsansvariges myndighetsutövning, med hänsyn till kraven i artikel 6.3 i [dataskyddsförordningen], däribland kravet att medlemsstaternas nationella rätt ska uppfylla ett mål av allmänt intresse och vara proportionell mot det legitima mål som eftersträvas, och även med hänsyn till artiklarna 7 och 8 i [stadgan], tolkas på så sätt att det i nationell rätt inte får krävas att deklarationer om privata intressen lämnas ut och att dessa offentliggörs på den personuppgiftsansvariges webbplats, [Etikkommittén], så att alla personer som har tillgång till internet därigenom får tillgång till dessa uppgifter?
- 2) Ska förbudet mot behandling av särskilda kategorier av personuppgifter som uppställs i artikel 9.1 i [dataskyddsförordningen], med beaktande av de villkor som fastställs i artikel 9.2 i [dataskyddsförordningen], däribland villkoret i artikel 9.2 g att behandlingen [av personuppgifter] måste vara nödvändig av hänsyn till ett viktigt allmänt intresse, på grundval av unionsrätten eller medlemsstaternas nationella rätt, vilken måste stå i proportion till det eftersträfvade syftet, vara förenlig med det väsentliga innehållet i rätten till dataskydd och innehålla bestämmelser om lämpliga och särskilda åtgärder för att säkerställa den registrerades grundläggande rättigheter och intressen, tolkas – även med hänsyn till artiklarna 7 och 8 i stadgan – på så sätt att det i nationell rätt inte får krävas att uppgifter avseende deklarationer om privata intressen, som kan avslöja personuppgifter, däribland uppgifter som gör det möjligt att avgöra en persons politiska åsikter, medlemskap i

fackförening, sexuella läggning och annan personlig information, lämnas ut och att dessa offentliggörs på den personuppgiftsansvariges webbplats, [Etikommittén], så att alla personer som har tillgång till internet får tillgång till dessa uppgifter?”

Huruvida begäran om förhandsavgörande kan tas upp till prövning

- 45 Den litauiska regeringen och Europeiska kommissionen har påpekat att klaganden i det nationella målet, till följd av ändringen av lagen om avvägning av intressen, vilken trädde i kraft den 1 januari 2020, inte längre ingår i den personkrets på vilken nämnda lag är tillämplig (*ratione personae*).
- 46 Kommissionen har vidare påpekat att Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas (Republiken Litauens Författningsdomstol), som av den hänskjutande domstolen hade ombetts att pröva huruvida vissa bestämmelser i lagen om avvägning av intressen var förenliga med konstitutionen, i dom av den 20 september 2018 konstaterade att artikel 10 i nämnda lag, enligt vilken uppgifter om privata intressen ska offentliggöras, inte var aktuell i det nationella målet.
- 47 Det ska i detta avseende påpekas att det framgår av fast rättspraxis att det förfarande som har införts genom artikel 267 FEUF utgör ett medel för samarbete mellan EU-domstolen och de nationella domstolarna, genom vilket EU-domstolen tillhandahåller de nationella domstolarna de uppgifter om unionsrättens tolkning som de behöver för att kunna avgöra de mål som de ska pröva (dom av den 12 mars 1998, *Djabali*, C-314/96, EU:C:1998:104, punkt 17, och beslut av den 3 december 2020, *Fedasil*, C-67/20–C-69/20, ej publicerat, EU:C:2020:1024, punkt 18).
- 48 Enligt fast rättspraxis presumeras även nationella domstolars frågor om tolkningen av unionsrätten vara relevanta. Dessa frågor ställs mot bakgrund av den beskrivning av omständigheterna i målet och tillämplig lagstiftning som den nationella domstolen på eget ansvar har lämnat och vars riktighet det inte ankommer på EU-domstolen att pröva. En begäran om förhandsavgörande från en nationell domstol kan bara avvisas då det är uppenbart att den begärda tolkningen av unionsrätten inte har något samband med de verkliga omständigheterna eller saken i det nationella målet eller då frågeställningen är hypotetisk eller EU-domstolen inte har tillgång till sådana uppgifter om de faktiska eller rättsliga omständigheterna som är nödvändiga för att kunna ge ett användbart svar på de frågor som ställts till den (dom av den 22 februari 2022, *Stichting Rookpreventie Jeugd m.fl.*, C-160/20, EU:C:2022:101, punkt 82 och där angiven rättspraxis).
- 49 I förevarande fall har den hänskjutande domstolen, som svar på en begäran om upplysningar från EU-domstolen, preciserat att lagenligheten av det aktuella beslutet ska bedömas mot bakgrund av de nationella bestämmelser som var i kraft vid den tidpunkt då detta beslut antogs. Enligt lagen om avvägning av intressen ingick personer som arbetar för sammanslutningar eller offentliga institutioner som finansieras genom anslag ur budgeten eller medel från staten eller en lokal myndighet och som har getts administrativa befogenheter, bland de personer som skulle inge en deklARATION om privata intressen.
- 50 Den hänskjutande domstolen har dessutom påpekat att klaganden i det nationella målet, även om han inte längre kunde anses vara en person som arbetar inom den offentliga förvaltningen, i den mening som avses i den ändrade lagen om avvägning av intressen, ändå kunde omfattas av den personkategori som avses i artikel 4.3 led 8 i nämnda lag och att han därför kunde vara skyldig att inge en deklARATION om privata intressen.

- 51 Den hänskjutande domstolen har vidare preciserat att den dom som meddelades av Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas (Republiken Litauens Författningsdomstol) den 20 september 2018 inte påverkar det nationella målet. I den domen avvisade Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas (Republiken Litauens Författningsdomstol) den hänskjutande domstolens begäran om att den skulle pröva huruvida artikel 10.1 och 10.2 i lagen om avvägning av intressen var förenlig med Republiken Litauens konstitution och den konstitutionella principen om proportionalitet med hänvisning till att den fråga som skulle avgöras i det nationella målet inte avsåg offentliggörandet av uppgifter som tillhandahållits i deklarationer om privata intressen utan skyldigheten att inge en sådan deklaration.
- 52 Den hänskjutande domstolen har i detta avseende preciserat att, även om den fråga som ska avgöras i det nationella målet, såsom Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas (Republiken Litauens Författningsdomstol) har påpekat, avser ett eventuellt åsidosättande av artikel 3.2 och artikel 4.1 i nämnda lag på grund av att klaganden inte iakttagit sin skyldighet att inge en deklaration om privata intressen, innebär en prövning av huruvida det aktuella beslutet är lagenligt att hänsyn måste tas till de tvingande följderna – vilka är resultatet av en tillämpning av artikel 10 i samma lag – av ett sådant inlämnande, det vill säga offentliggörandet av vissa uppgifter i intressedeklarationen på Etikkommitténs webbplats, eftersom klaganden till stöd för sitt överklagande med yrkande om att beslutet ska upphävas gör gällande att offentliggörandet är rättsstridigt.
- 53 Mot bakgrund av de uppgifter som den hänskjutande domstolen har lämnat är de omständigheter som den litauiska regeringen och kommissionen har anfört inte tillräckliga för att bryta presumptionen att frågorna är relevanta. EU-domstolen anser inte att det är uppenbart att den begärda tolkningen av unionsbestämmelserna varken har något samband med de verkliga omständigheterna eller saken i det nationella målet, eller att frågeställningen är hypotetisk, eftersom den hänskjutande domstolen kan beakta denna tolkning när den fattar sitt avgörande. EU-domstolen har dessutom tillgång till sådana uppgifter om de faktiska eller rättsliga omständigheterna som är nödvändiga för att kunna ge ett användbart svar på de frågor som ställts till den.
- 54 Härav följer att begäran om förhandsavgörande kan tas upp till prövning.

Prövning av tolkningsfrågorna

De bestämmelser som är tillämpning i tiden (ratione temporis)

- 55 Den hänskjutande domstolen har ställt frågorna för att få klarhet i tolkningen av dataskyddsförordningen. Enligt artikel 99.2 i nämnda förordning blev den tillämplig den 25 maj 2018, då den, enligt artikel 94.1 i samma förordning, upphävde direktiv 95/46.
- 56 Det aktuella beslutet som antogs av Etikkommittén den 7 februari 2018 omfattades således av direktiv 95/46.
- 57 Det framgår emellertid av handlingarna i målet att Etikkommittén genom detta beslut klandrade klaganden för att ha underlåtit att inge en deklaration om privata intressen, i strid med lagen om avvägning av intressen. Under dessa omständigheter och med hänsyn till de uppgifter som nämns i punkt 50 ovan, samt i avsaknad av uppgifter som tyder på att klaganden skulle ha lämnat in en

sådan deklaration före den 25 maj 2018, det vill säga den dag då dataskyddsförordningen blev tillämplig, är det inte uteslutet att nämnda förordning är tillämplig i tiden (*ratione temporis*) i det nationella målet, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.

- 58 Vidare ska det inte göras någon åtskillnad mellan de bestämmelser i direktiv 95/46 och dataskyddsförordningen som anges i de två omformulerade tolkningsfrågorna, eftersom dessa bestämmelser ska anses ha en liknande innebörd med avseende på den tolkning som EU-domstolen ska göra i samband med förevarande mål (se, analogt, dom av den 21 november 2013, *Dixons Retail*, C-494/12, EU:C:2013:758, punkt 18).
- 59 För att EU-domstolen ska kunna lämna användbara svar på den hänskjutande domstolens frågor är det därför nödvändigt att pröva dem på grundval av både direktiv 95/46 och dataskyddsförordningen.

Den första frågan

- 60 Den hänskjutande domstolen har ställt den första frågan för att få klarhet i huruvida artikel 7 c och e i direktiv 95/46 och artikel 6.1 första stycket c och e och 6.3 i dataskyddsförordningen, mot bakgrund av artiklarna 7 och 8 i stadgan, ska tolkas på så sätt att de utgör hinder för en nationell bestämmelse, i vilken det föreskrivs ett offentliggörande på internet av personuppgifter i deklarationer om privata intressen som varje direktör för en institution som erhåller offentliga medel är skyldig att inge till den nationella myndighet som ansvarar för att samla in deklarationerna och kontrollera innehållet i dem.
- 61 Domstolen erinrar inledningsvis om att enligt artikel 1.1 i direktiv 95/46, jämförd med skäl 10 i samma direktiv, och artikel 1.2 i dataskyddsförordningen, jämförd med skälen 4 och 10 i samma förordning, syftar direktivet och förordningen bland annat till att säkerställa en hög skyddsnivå för fysiska personers grundläggande fri- och rättigheter med avseende på behandling av personuppgifter. Denna rättighet erkänns även i artikel 8 i stadgan och är nära knuten till rätten till respekt för privatlivet, vilken stadgas i artikel 7 i stadgan.
- 62 All behandling av personuppgifter ska i detta syfte vara förenlig med de principer som reglerar behandlingen av personuppgifter och de rättigheter som den registrerade har enligt kapitel II i direktiv 95/46 och kapitlen II och III i dataskyddsförordningen. All behandling av personuppgifter skulle föra det att dataskyddsförordningen blev tillämplig, i synnerhet vara förenlig med principerna om uppgifternas kvalitet och principerna som gör att uppgiftsbehandling kan tillåtas, vilka anges i artiklarna 6 och 7 i nämnda direktiv, och från det att dataskyddsförordningen blev tillämplig, med principerna för behandling av personuppgifter och villkoren för laglig behandling av personuppgifter, vilka anges i artiklarna 5 och 6 i nämnda förordning (se, för ett liknande resonemang, dom av den 22 juni 2021, *Latvijas Republikas Saeima (Prickning)*, C-439/19, EU:C:2021:504, punkt 96, och dom av den 24 februari 2022, *Valsts ieņēmumu dienests (Behandling av personuppgifter för skatteändamål)*, C-175/20, EU:C:2022:124, punkt 50).
- 63 I förevarande fall föreskrivs i artikel 10.1 i lagen om avvägning av intressen att Etikkommittén på sin webbplats ska offentliggöra information från de deklarationer om privata intressen, vilka lämnats in av de offentliga beslutsfattare som avses i nämnda bestämmelse och vars innehåll fastställs i artikel 6.1 i samma lag, med undantag för sådana uppgifter i denna information som räknas upp i artikel 10.2 i nämnda lag.

- 64 Det ska i detta hänseende understrykas att de frågor som har ställts till domstolen endast avser offentliggörandet på Etikkommitténs webbplats av informationen i den deklaration om privata intressen, vilken direktören för en institution som erhåller offentliga medel är skyldig att inge, och inte deklarationsskyldigheten som sådan eller offentliggörandet av en intressedeklaration under andra omständigheter.
- 65 De uppgifter som är avsedda att offentliggöras på Etikkommitténs webbplats och som avser en fysisk person som identifieras med för- och efternamn, utgör personuppgifter i den mening som avses i artikel 2 a i direktiv 95/46 och artikel 4.1 i dataskyddsförordningen. Den omständigheten att dessa uppgifter omfattas av ett sammanhang som rör deklarantens yrkesverksamhet innebär inte att de förlorar denna egenskap (dom av den 9 mars 2017, Manni, C-398/15, EU:C:2017:197, punkt 34 och där angiven rättspraxis). En åtgärd som innebär att personuppgifter läggs ut på en webbsida utgör dessutom behandling i den mening som avses i artikel 2 b i direktiv 95/46 och artikel 4.2 i dataskyddsförordningen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 1 oktober 2015, Weltimmo, C-230/14, EU:C:2015:639, punkt 37), och Etikkommittén är personuppgiftsansvarig i den mening som avses i artikel 2 d i direktiv 95/46 och i artikel 4.7 i dataskyddsförordningen (se, analogt, dom av den 22 juni 2021, Latvijas Republikas Saeima (Prickning), C-439/19, EU:C:2021:504, punkt 101).
- 66 Mot bakgrund härav, ska det prövas huruvida artikel 7 i direktiv 95/46 och artikel 6 i dataskyddsförordningen, mot bakgrund av artiklarna 7 och 8 i stadgan, utgör hinder för ett offentliggörande på internet av en del av personuppgifterna i den deklaration om privata intressen, vilken varje direktör för en institution som erhåller offentliga medel är skyldig att inge, såsom detta föreskrivs i artikel 10 i lagen om avvägning av intressen.
- 67 Artikel 7 i direktiv 95/46 och artikel 6.1 första stycket i dataskyddsförordningen innehåller en uttömmande och begränsande uppräkningslista av de fall där behandling av personuppgifter kan anses vara laglig. Således måste en behandling för att kunna betraktas som sådan vara hänförlig till något av de fall som anges i dessa bestämmelser (se, för ett liknande resonemang, dom av den 22 juni 2021, Latvijas Republikas Saeima (Prickning), C-439/19, EU:C:2021:504, punkt 99 och där angiven rättspraxis).
- 68 Enligt artikel 7 e i direktiv 95/46 och artikel 6.1 första stycket e i dataskyddsförordningen, vilka den hänskjutande domstolen har hänvisat till i sin första fråga, är behandlingen laglig om den är nödvändig för att utföra en uppgift av allmänt intresse eller som ett led i den personuppgiftsansvariges myndighetsutövning. Enligt artikel 7 c i nämnda direktiv och artikel 6.1 första stycket c i dataskyddsförordningen, vilken den hänskjutande domstolen har hänvisat till i skälen till sin begäran om förhandsavgörande, är behandlingen även laglig om den är nödvändig för att fullgöra en rättslig förpliktelse som åvilar den personuppgiftsansvarige.
- 69 I artikel 6.3 i dataskyddsförordningen preciseras, med avseende på dessa båda fall av laglig behandling, att behandlingen ska ske på grundval av unionsrätten eller en medlemsstats nationella rätt som den personuppgiftsansvarige omfattas av, och att denna rättsliga grund ska uppfylla ett mål av allmänt intresse och vara proportionell mot det legitima mål som eftersträvas. Eftersom dessa krav är ett uttryck för de krav som följer av artikel 52.1 i stadgan, ska de tolkas mot bakgrund av denna bestämmelse och tillämpas i tillämpliga delar på artikel 7 c och e i direktiv 95/46.

- 70 Det ska nämligen erinras om att de grundläggande rättigheterna avseende respekt för privatlivet och skydd för personuppgifter, vilka garanteras i artiklarna 7 och 8 i stadgan, inte utgör några absoluta rättigheter, utan ska förstås utifrån sin uppgift i samhället och vägas mot andra grundläggande rättigheter. Begränsningar får således göras, förutsatt att de, i enlighet med vad som anges i artikel 52.1 i stadgan, är föreskrivna i lag och förenliga med det väsentliga innehållet i de grundläggande rättigheterna och proportionalitetsprincipen. Enligt den sistnämnda principen får begränsningar endast göras om de är nödvändiga och faktiskt svarar mot mål av allmänt samhällsintresse som erkänns av unionen eller av behovet av skydd för andra människors rättigheter och friheter. Begränsningarna får inte gå utöver vad som är strikt nödvändigt, och den lagstiftning som innebär ett ingrepp måste innehålla tydliga och precisa bestämmelser som reglerar räckvidden och tillämpningen av den aktuella åtgärden (dom av den 22 juni 2021, Latvijas Republikas Saeima (Prickning), C-439/19, EU:C:2021:504, punkt 105 och där angiven rättspraxis).
- 71 Eftersom offentliggörandet på Etikkommitténs webbplats av en del av personuppgifterna i deklARATIONEN om privata intressen, vilken varje direktör för en institution som erhåller offentliga medel är skyldig att inge, följer av en lagbestämmelse i den medlemsstats nationella rätt som Etikkommittén omfattas av, det vill säga artikel 10 i lagen om avvägning av intressen, är denna behandling nödvändig för att fullgöra en rättslig förpliktelse som åvilar nämnda myndighet i egenskap av personuppgiftsansvarig och följaktligen omfattas behandlingen av det fall som avses i artikel 7 c i direktiv 95/46 och artikel 6.1 första stycket c i dataskyddsförordningen. Under dessa omständigheter är det inte nödvändigt att fastställa huruvida nämnda behandling även omfattas av det fall som avses i artikel 7 e i direktivet och artikel 6.1 första stycket e i dataskyddsförordningen.
- 72 Eftersom artikel 10 i lagen om avvägning av intressen, såsom framgår av punkt 63 ovan, definierar räckvidden av begränsningen av utövandet av rätten till skydd av personuppgifter, ska det ingrepp som följer därav anses vara föreskrivet i lag, i den mening som avses i artikel 52.1 i stadgan (se, för ett liknande resonemang, dom av den 24 februari 2022, Valsts ieņēmumu dienests (Behandling av personuppgifter för skatteändamål), C-175/20, EU:C:2022:124, punkt 54).
- 73 Såsom har angetts i punkt 69 ovan krävs det emellertid även att artikel 10 i lagen om avvägning av intressen, såsom rättslig grund för den aktuella behandlingen, uppfyller de övriga krav som följer av artikel 52.1 i stadgan och artikel 6.3 i dataskyddsförordningen, och i synnerhet att den uppfyller ett mål av allmänt intresse och är proportionell mot det legitima mål som eftersträvas.
- 74 I förevarande fall framgår det av artikel 1 i lagen om avvägning av intressen att lagen, genom att tillämpa öppenhetsprincipen i samband med intressedeklarationer, syftar till att säkerställa att allmänintresset ges företräde när personer som arbetar inom den offentliga förvaltningen fattar beslut, garantera opartiskhet i beslutsfattandet och förebygga intressekonflikter samt att korruption uppkommer och ökar inom den offentliga förvaltningen.
- 75 Sådana mål, eftersom de består i att stärka garantierna för beslutsfattarnas integritet och opartiskhet inom den offentliga sektorn, förebygga intressekonflikter och bekämpa korruption inom den offentliga sektorn, är obestridligen av allmänt intresse och således legitima.
- 76 Att se till att beslutsfattarna inom den offentliga sektorn utför sina uppgifter på ett opartiskt och objektivt sätt och förhindra att de påverkas av överväganden som rör privata intressen syftar nämligen till att säkerställa en korrekt förvaltning av offentliga angelägenheter och allmän egendom.

- 77 Bekämpningen av korruption är dessutom ett mål som medlemsstaterna har anslutit sig till såväl på internationell nivå som på unionsnivå.
- 78 På unionsnivå har medlemsstaterna anslutit sig till konventionen om kamp mot korruption som tjänstemän i Europeiska gemenskaperna eller Europeiska unionens medlemsstater är delaktiga i. Enligt nämnda konvention är varje medlemsstat skyldig att vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att korruption – såväl bestickning som mutbrott – som tjänstemän är delaktiga i, straffbeläggs.
- 79 På internationell nivå anges det i artikel 1 i Förenta nationernas konvention mot korruption att konventionen bland annat har till syfte att främja och förstärka åtgärder för att mer ändamålsenligt och effektivt förebygga och bekämpa korruption, samt att främja integritet, ansvar och en korrekt förvaltning av offentliga angelägenheter och allmän egendom. I artikel 7.4 i nämnda konvention föreskrivs därför följande: "Varje konventionsstat skall i enlighet med grundprinciperna i sin nationella rättsordning sträva efter att anta, upprätthålla och förstärka system som främjar öppenhet och förebygger intressekonflikter".
- 80 Av det ovan anförda följer att behandlingen av personuppgifter med tillämpning av lagen om avvägning av intressen syftar till att uppfylla mål av allmänt samhällsintresse som erkänns av unionen, i den mening som avses i artikel 52.1 i stadgan, och mål av allmänt intresse, vilka således är legitima i den mening som avses i artikel 6.3 i dataskyddsförordningen.
- 81 I enlighet med dessa bestämmelser tillåter de mål som nämns i punkterna 74 och 75 ovan begränsningar i utövandet av de rättigheter som garanteras i artiklarna 7 och 8 i stadgan, under förutsättning att begränsningarna faktiskt svarar mot dessa mål och är proportionella mot dem.
- 82 Under dessa omständigheter ska det provas huruvida ett offentliggörande på internet, det vill säga på Etikkommitténs webbplats, av en del av personuppgifterna i deklarationen om privata intressen som varje direktör för en institution som erhåller offentliga medel är skyldig att inge till Etikkommittén, är ägnat att uppnå de mål av allmänt samhällsintresse, vilka anges i artikel 1 i lagen om avvägning av intressen, och inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål (se, analogt, dom av den 22 juni 2021, Latvijas Republikas Saeima (Prickning), C-439/19, EU:C:2021:504, punkt 109).
- 83 Vad för det första gäller frågan huruvida ett offentliggörande på Etikkommitténs webbplats av personuppgifter i deklarationer om privata intressen är ägnat att uppnå det mål av allmänt samhällsintresse som anges i artikel 1 i lagen om avvägning av intressen, ska det påpekas att den omständigheten att vissa personuppgifter i deklarationer om privata intressen från beslutsfattare inom den offentliga sektorn, offentliggörs på internet, eftersom den gör det möjligt att avslöja eventuella intressekonflikter som kan påverka dem vid utövandet av deras arbetsuppgifter, är av sådan art att dem kan uppmuntras att agera opartiskt. En sådan tillämpning av öppenhetsprincipen kan således förebygga intressekonflikter och korruption, öka ansvaret för aktörer inom den offentliga sektorn och därmed stärka medborgarnas förtroende för den offentliga verksamheten.
- 84 Den aktuella åtgärden verkar således vara ägnad att bidra till att förverkliga de mål av allmänt samhällsintresse som eftersträvas med den.

- 85 Vad vidare gäller kravet på nödvändighet, framgår det av skäl 39 i dataskyddsförordningen att det kravet är uppfyllt när det eftersträvade målet av allmänt samhällsintresse inte rimligen kan uppnås på ett lika effektivt sätt genom andra medel som i mindre utsträckning inskränker de registrerades grundläggande rättigheter, särskilt rätten till respekt för privatlivet och rätten till skydd för personuppgifter enligt artiklarna 7 och 8 i stadgan, och undantag från och inskränkningar av principen om skydd för personuppgifter får inte gå utöver vad som är strikt nödvändigt (se, för ett liknande resonemang, dom av den 22 juni 2021, Latvijas Republikas Saeima (Prickning), C-439/19, EU:C:2021:504, punkt 110 och där angiven rättspraxis). I förevarande fall ska det följaktligen provas huruvida målet att förebygga intressekonflikter och korruption inom den offentliga sektorn genom att förstärka de ansvariga personernas integritet och opartiskhet rimligen kan uppnås på ett lika effektivt sätt genom andra åtgärder som i mindre utsträckning inskränker rätten till respekt för privatlivet och rätten till skydd för personuppgifter för direktörer för institutioner som erhåller offentliga medel.
- 86 Denna bedömning ska göras med beaktande av samtliga rättsliga och faktiska omständigheter som är specifika för den berörda medlemsstaten, såsom förekomsten av andra åtgärder som syftar till att förebygga intressekonflikter och bekämpa korruption, omfattningen av sådana konflikter och korruption inom den offentliga förvaltningen, samt den aktuella informationens art och betydelsen av de uppgifter som deklaranter utför, särskilt dennes ställning inom hierarkin, omfattningen av de befogenheter inom den offentliga förvaltningen som vederbörande eventuellt tilldelats och de befogenheter som denna person har vad gäller tilldelningen och förvaltningen av offentliga medel.
- 87 I förevarande fall ska det för det första påpekas att den hänskjutande domstolen, såsom framgår av punkt 43 ovan, verkar anse att skyldigheten att deklarerat sina privata intressen till de organ som avses i artiklarna 5 och 22 i lagen om avvägning av intressen, samt nämnda organs kontroll av att denna skyldighet iakttas och innehållet i deklarationen gör det möjligt att på ett lika effektivt sätt uppnå de mål som eftersträvas med nämnda lag, nämligen att förebygga intressekonflikter och bekämpa korruption inom den offentliga sektorn.
- 88 Enligt de förklaringar som lämnats av den hänskjutande domstolen är ett av de huvudsakliga argument som framförts av Etikkommittén i det nationella målet för att motivera offentliggörandet av deklarerat om privata intressen, den omständigheten att den inte har tillräckliga personalresurser för att effektivt kunna kontrollera alla deklarerat som inkommer till den.
- 89 Det ska emellertid understrykas att bristen på resurser som tilldelats myndigheter inte i något fall kan utgöra ett legitimt skäl som kan motivera en kränkning av de grundläggande rättigheter som garanteras i stadgan.
- 90 Det finns även anledning att fundera över om det – för att uppnå de mål av allmänt samhällsintresse som avses i artikel 1 i lagen om avvägning av intressen – är absolut nödvändigt att direktörer för institutioner som erhåller offentliga medel, i likhet med de andra tjänstekategorier som anges i den förteckning som återfinns i artikel 10.1 i nämnda lag, omfattas av det offentliggörande som föreskrivs i den lagen.

- 91 Den litauiska regeringen har vid EU-domstolen anfört att skyldigheten för dessa direktörer att avge en försäkran om opartiskhet enligt nationell rätt räcker för att uppnå målen med lagen om avvägning av intressen och att tillämpningen av artikel 10 i nämnda lag på direktörerna, vilket föreskrevs fram till dess att den ändrade lagen om avvägning av intressen trädde i kraft den 1 januari 2020, således gick utöver vad som är absolut nödvändigt med hänsyn till dessa mål.
- 92 Även om det skulle visa sig vara nödvändigt att offentliggöra de aktuella privata uppgifterna för att uppnå de mål som eftersträvas med lagen om avvägning av intressen, ska det för det andra påpekas att ett potentiellt obegränsat antal personer kan ta del av de aktuella personuppgifterna. Det framgår emellertid inte av handlingarna i målet att den litauiska lagstiftaren, vid antagandet av denna bestämmelse, undersökte huruvida ett offentliggörande på internet av dessa uppgifter, utan någon begränsning av tillgången till dem, är absolut nödvändigt eller om de mål som eftersträvas med lagen om avvägning av intressen skulle kunna uppnås på ett lika effektivt sätt genom att begränsa det antal personer som kan ta del av uppgifterna.
- 93 Det ska för det tredje under alla omständigheter erinras om att villkoret om att behandlingen ska vara nödvändig ska prövas tillsammans med principen om ”uppgiftsminimering” i artikel 6.1 c i direktiv 95/46 och i artikel 5.1 c i dataskyddsförordningen, enligt vilken personuppgifter ska vara adekvata, relevanta och inte för omfattande i förhållande till de ändamål för vilka de behandlas (se, för ett liknande resonemang, dom av den 11 december 2019, Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA, C-708/18, EU:C:2019:1064, punkt 48).
- 94 Följaktligen är det endast de uppgifter vars offentliggörande faktiskt kan stärka garantierna för de offentliga beslutsfattarnas integritet och opartiskhet, förebygga intressekonflikter och bekämpa korruption inom den offentliga sektorn som kan bli föremål för en sådan behandling som den som föreskrivs i artikel 10.1 i lagen om avvägning av intressen.
- 95 I förevarande fall framgår det av artikel 10.2 i lagen om avvägning av intressen och av de förklaringar som den hänskjutande domstolen lämnat som svar på EU-domstolens begäran om upplysningar att merparten av de uppgifter som enligt artikel 6.1 i nämnda lag ska anges i deklarationen om privata intressen är avsedda att offentliggöras på Etikkommitténs webbplats, med undantag av bland annat de registrerades personliga identifikationsnummer.
- 96 Även om det i syfte att förebygga intressekonflikter och korruption inom den offentliga sektorn, kan vara lämpligt att kräva att det i deklarationer om privata intressen ska finnas information som gör det möjligt att identifiera vem deklaranter är och information om deklarantens makes/makas, sambos eller partner verksamhet, verkar ett offentliggörande på internet av namnuppgifter avseende maken/makan, sambon eller partnern till en direktör för en institution som erhåller offentliga medel, samt närstående till denne eller andra personer som denne känner till, vilka kan föranleda en intressekonflikt, gå utöver vad som är absolut nödvändigt. Såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 66 i sitt förslag till avgörande framgår det nämligen inte att de eftersträlvade målen av allmänt intresse inte skulle kunna uppnås om det vid offentliggörandet endast hänvisas till ett generiskt uttryck för make/maka, sambo eller partner, beroende på omständigheterna, i anslutning till relevant information om de intressen som dessa personer har i samband med sin verksamhet.
- 97 Det framstår inte heller som om det med hänsyn till de eftersträlvade målen är absolut nödvändigt att på internet systematiskt offentliggöra en förteckning över deklarantens transaktioner vars värde överstiger 3 000 euro.

- 98 Uppnåendet av ett mål av allmänt samhällsintresse kan slutligen inte ske utan att det beaktas att detta mål måste vara förenligt med de grundläggande rättigheter som berörs av åtgärden, varvid en balanserad avvägning ska göras mellan, å ena sidan, målet av allmänt samhällsintresse, och, å andra sidan, rättigheterna i fråga (dom av den 5 april 2022, *Commissioner of An Garda Síochána m.fl.*, C-140/20, EU:C:2022:258, punkt 52). Vid bedömningen av huruvida den aktuella behandlingen är proportionerlig ska domstolen följaktligen bedöma hur allvarligt det ingrepp i de grundläggande rättigheterna avseende respekt för privatlivet och skydd för personuppgifter som behandlingen innebär är och kontrollera huruvida betydelsen av det mål av allmänt samhällsintresse som eftersträvas med behandlingen är proportionell mot ingreppet.
- 99 Vid bedömningen av hur allvarligt ingreppet är ska hänsyn bland annat tas till vilken typ av personuppgifter det är fråga om, i synnerhet till att det kan vara fråga om känsliga uppgifter. Vidare ska det tas hänsyn till vilken typ av personuppgiftsbehandling det är fråga om och hur denna konkret går till, varvid det särskilt ska beaktas hur många personer som har tillgång till personuppgifterna och formerna för åtkomst till dessa (se dom av den 11 december 2019, *Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA*, C-708/18, EU:C:2019:1064, punkt 57).
- 100 I förevarande fall ska det påpekas att ett offentliggörande på internet av namnuppgifter avseende deklarantens make/maka, sambo eller partner, eller närstående till deklaranten eller personer som denne känner till, vilka kan föranleda en intressekonflikt och angivandet av föremålet för transaktioner vars värde överstiger 3 000 euro kan avslöja information om vissa känsliga aspekter av de registrerades privatliv, däribland deras sexuella läggning. I den mån det föreskrivs ett sådant offentliggörande av namnuppgifter avseende andra personer än deklaranten i sin egenskap av offentlig beslutsfattare, avser den behandling av personuppgifter som föreskrivs i artikel 10 i lagen om avvägning av intressen dessutom även personer som inte har den ställningen och i förhållande till vilka de mål som eftersträvas med nämnda lag inte gör sig gällande på samma sätt som för deklaranten.
- 101 Allvaret i ett sådant ingrepp kan ytterligare ökas genom den kumulativa verkan av de personuppgifter som är föremål för det aktuella offentliggörandet, eftersom de tillsammans gör det möjligt att sammanställa en särskilt detaljerad bild av de registrerades privatliv (se, för ett liknande resonemang, yttrande 1/15 (PNR-avtalet mellan EU och Kanada) av den 26 juli 2017, EU:C:2017:592, punkt 128).
- 102 Vidare är det utrett att denna behandling leder till att personuppgifter blir fritt tillgängliga på internet för hela allmänheten och därmed för ett potentiellt obegränsat antal personer.
- 103 Nämnda behandling kan följaktligen göra det möjligt för personer som söker skaffa sig upplysningar om deklarantens och dennes familjemedlemmars personliga, materiella och ekonomiska situation att fritt få tillgång till dessa uppgifter, av skäl som inte har något att göra med målet av allmänt samhällsintresse att förebygga intressekonflikter och korruption inom den offentliga sektorn (se, för ett liknande resonemang, dom av den 22 juni 2021, *Latvijas Republikas Saeima (Prickning)*, C-439/19, EU:C:2021:504, punkt 118).
- 104 Såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 78 i sitt förslag till avgörande kan offentliggörandet av nämnda uppgifter således exempelvis innebära att de berörda personerna utsätts för riktad reklam vid upprepade tillfällen, kommersiell hemförsäljning och till och med en risk för brottsliga handlingar.

- 105 En sådan behandling som den som är aktuell i det nationella målet av de personuppgifter som avses i punkt 100 ovan ska således anses utgöra ett allvarligt ingrepp i de grundläggande rättigheterna avseende respekt för privatlivet och skydd för personuppgifter för de registrerade.
- 106 Allvaret i ingreppet ska vägas mot betydelsen av målen att förebygga intressekonflikter och korruption inom den offentliga sektorn.
- 107 Domstolen anser att det, för att erinra om betydelsen av målet att bekämpa korruption inom unionen, är lämpligt att beakta innehållet i rapporten från kommissionen till rådet och Europaparlamentet av den 3 februari 2014, med rubriken "EU:s rapport om insatserna mot korruption" (COM(2014) 38 final), av vilken det framgår att korruption försämrar möjligheterna till god samhällsstyrning, god förvaltning av offentliga medel och konkurrensutsatta marknader, samt hämmar den ekonomiska utvecklingen, undergräver demokratin och skadar den sociala rättvisan och rättsstatsprincipen. Korruption kan även undergräva medborgarnas förtroende för de demokratiska institutionerna och processerna. I rapporten preciseras att hela unionen påverkas av korruption, i större eller mindre omfattning beroende på vilken medlemsstat det rör sig om.
- 108 På liknande sätt anges i fjärde skälet i den straffrättsliga konventionen om korruption som antagits av Europarådet att korruption "hotar rättssamhället, demokratin och de mänskliga rättigheterna, undergräver gott styre, oväld och social rättvisa, snedvrider konkurrensen, hindrar den ekonomiska utvecklingen och äventyrar stabiliteten för de demokratiska institutionerna och samhällets moraliska grundvalar".
- 109 Mot bakgrund av det ovan anförda är det obestridligt att bekämpningen av korruption är av stor betydelse inom unionen.
- 110 En avvägning mellan det ingrepp som följer av ett offentliggörande av personuppgifter i deklARATIONER om privata intressen och de allmänna samhällsintressena att förebygga intressekonflikter och korruption inom den offentliga sektorn medför i detta sammanhang att hänsyn bland annat ska tas till förekomsten och omfattningen av korruption inom den berörda medlemsstatens offentliga förvaltning, vilket innebär att den avvägning som ska göras mellan å ena sidan dessa mål, och å andra sidan rätten till respekt för privatlivet och rätten till skydd för personuppgifter för den registrerade, inte nödvändigtvis leder till samma resultat för samtliga medlemsstater (se, analogt, dom av den 24 september 2019, Google (Territoriellt räckvidd för borttagandet av länkar) (C-507/17, EU:C:2019:772, punkt 67).
- 111 Såsom framgår av punkt 86 ovan ska det vid denna avvägning bland annat tas hänsyn till att allmänintresset av att personuppgifter offentliggörs kan variera beroende på betydelsen av de uppgifter som deklarenten utför, särskilt dennes ställning inom hierarkin, omfattningen av de befogenheter inom den offentliga förvaltningen som vederbörande eventuellt tilldelats och de befogenheter som denna person har vad gäller tilldelningen och förvaltningen av offentliga medel (se, analogt, dom av den 13 maj 2014, Google Spain och Google, C-131/12, EU:C:2014:317, punkt 81).
- 112 Med hänsyn till detta konstaterar domstolen att ett offentliggörande på internet av merparten av personuppgifterna i deklARATIONEN om privata intressen, vilken varje direktör för en institution som erhåller offentliga medel ska inge, såsom det i det nationella målet, inte uppfyller kraven på en balanserad avvägning. Ett sådant offentliggörande utgör nämligen, i jämförelse med en skyldighet att lämna in en deklARATION och en kontroll av innehållet i den av Etikkommittén –

vars effektivitet det ankommer på den berörda medlemsstaten att säkerställa genom att ge nämnda organ nödvändiga medel för detta – en betydligt allvarligare kränkning av de grundläggande rättigheter som garanteras i artiklarna 7 och 8 i stadgan, utan att denna allvarligare kränkning uppvägs av de eventuella fördelar som ett offentliggörande av samtliga dessa uppgifter kan medföra vid förebyggandet av intressekonflikter och bekämpningen av korruption.

- 113 Det framgår inte heller av de handlingar som ingetts till domstolen att garantier mot sådana risker för missbruk som de som avses i punkterna 103 och 104 ovan föreskrivs i den nationella lagstiftning som är tillämplig i det nationella målet.
- 114 Vad emellertid gäller uppgifter om deklarantens eller, utan att ange namn, dennes makes/makas, sambos eller partner delaktighet i företag, institutioner, sammanslutningar eller fonder, samt deras verksamhet som egenföretagare och juridiska personer i vilka de är delägare eller medlem, finner domstolen att insyn i huruvida det finns sådana intressen eller ej gör det möjligt för medborgarna och de ekonomiska aktörerna att få en sanningsenlig bild av det ekonomiska oberoendet för de personer som har befogenhet att fatta beslut vid förvaltningen av offentliga medel. Dessutom kan uppgifter om gåvor som mottagits från andra än närstående, vars värde överstiger 150 euro avslöja korruption.
- 115 Under förutsättning att en balanserad avvägning görs vid bedömningen av deklarantens nivå av beslutsbefogenhet och att principen om uppgiftsminimering iakttas, kan offentliggörandet av sådana uppgifter i intressedeklarationen motiveras av de fördelar som en sådan öppenhet medför när det gäller att stärka garantierna för de offentliga beslutsfattarnas integritet och opartiskhet, i syfte att förebygga intressekonflikter och bekämpa korruption.
- 116 Mot denna bakgrund ska den första frågan besvaras enligt följande. Artikel 7 c i direktiv 95/46 och artikel 6.1 första stycket c och 6.3 i dataskyddsförordningen, ska mot bakgrund av artiklarna 7, 8 och 52.1 i stadgan, tolkas på så sätt att de utgör hinder för en nationell lagstiftning som föreskriver ett offentliggörande på internet av den deklARATION om privata intressen som varje direktör för en institution som erhåller offentliga medel är skyldig att inge, i den mån som offentliggörandet, bland annat, avser namnuppgifter om dennes make/maka, sambo eller partner, samt närstående till deklaranten eller personer som denne känner till, vilka kan föranleda en intressekonflikt, eller varje transaktion som utförts under de senaste tolv kalendermånaderna och vars värde överstiger 3 000 euro.

Den andra frågan

- 117 Den hänskjutande domstolen har ställt den andra frågan för att få klarhet i huruvida artikel 8.1 i direktiv 95/46 och artikel 9.1 i dataskyddsförordningen ska tolkas på så sätt att offentliggörandet av personuppgifter som indirekt kan röja en fysisk persons politiska åsikter, medlemskap i fackförening eller sexuella läggning på webbplatsen för den myndighet som ansvarar för att samla in och kontrollera innehållet i deklARATIONER om privata intressen, utgör en behandling av särskilda kategorier av personuppgifter i den mening som avses i dessa bestämmelser.
- 118 Enligt artikel 8.1 i direktiv 95/46 och artikel 9.1 dataskyddsförordningen ska bland annat behandling av personuppgifter som avslöjar ras eller etniskt ursprung, politiska åsikter, religiös eller filosofisk övertygelse eller medlemskap i fackförening och behandling av uppgifter om en

fysisk persons sexualliv eller sexuella läggning vara förbjuden. Enligt rubriken till dessa artiklar rör det sig om särskilda kategorier av personuppgifter. Dessa uppgifter definieras även som "känsliga uppgifter" i skäl 34 i direktivet och i skäl 10 i förordningen.

- 119 Även om de personuppgifter som ska offentliggöras enligt artikel 10.1 i lagen om avvägning av intressen till sin natur inte utgör känsliga uppgifter i den mening som avses i direktiv 95/46 och dataskyddsförordningen, anser den hänskjutande domstolen i förevarande fall att det är möjligt att utifrån namnuppgifter om deklaratens make/maka, sambo eller partner dra slutsatser om deklaratens och dennes makes/makas, sambos eller partner liv eller sexuella läggning.
- 120 Under dessa omständigheter ska det fastställas huruvida uppgifter som genom en intellektuell jämförelse eller slutledning kan avslöja en fysisk persons sexuella läggning, omfattas av särskilda kategorier av personuppgifter i den mening som avses i artikel 8.1 i direktiv 95/46 och artikel 9.1 i dataskyddsförordningen.
- 121 Enligt fast rättspraxis ska vid tolkningen av en unionsbestämmelse inte bara lydelsen beaktas, utan också sammanhanget och de mål som eftersträvas med de föreskrifter som bestämmelsen ingår i (dom av den 21 december 2021, Bank Melli Iran, C-124/20, EU:C:2021:1035, punkt 43 och där angiven rättspraxis).
- 122 I artikel 8.1 i direktiv 95/46 föreskrivs att medlemsstaterna ska förbjuda behandling av personuppgifter som "avslöjar" ras eller etniskt ursprung, politiska åsikter, religiös eller filosofisk övertygelse, medlemskap i fackförening samt uppgifter "som rör" hälsa och sexualliv. I artikel 9.1 i dataskyddsförordningen föreskrivs bland annat att behandling av personuppgifter som "avslöjar" ras eller etniskt ursprung, politiska åsikter, religiös eller filosofisk övertygelse eller medlemskap i fackförening och behandling av uppgifter "om" hälsa eller uppgifter "om" en fysisk persons sexualliv eller sexuella läggning ska vara förbjuden.
- 123 Även om användningen i dessa bestämmelser av verbet "avslöja", såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 85 i sitt förslag till avgörande, överensstämmer med att hänsyn tas till en behandling som inte enbart avser uppgifter som i sig är känsliga, utan även uppgifter som indirekt efter en intellektuell slutledning eller avstämning avslöjar information av detta slag, verkar prepositionen "om" och pronomenet "som rör" däremot tyda på ett mer direkt och omedelbart samband mellan behandlingen och de berörda uppgifterna i sig.
- 124 En sådan tolkning, vilken skulle leda till en åtskillnad beroende på vilken typ av känsliga uppgifter som är i fråga, skulle emellertid inte vara förenlig med en kontextuell analys av dessa bestämmelser, och särskilt inte med artikel 4.15 i dataskyddsförordningen, enligt vilken "uppgifter om hälsa" definieras som personuppgifter som rör en fysisk persons fysiska eller psykiska hälsa, inbegripet tillhandahållande av hälso- och sjukvårdstjänster, vilka "ger" information om dennes hälsostatus, och skäl 35 i dataskyddsförordningen, i vilken det anges att personuppgifter om hälsa bör innefatta alla de uppgifter som hänför sig till en registrerad persons hälsotillstånd som "ger" information om den registrerades tidigare, nuvarande eller framtida fysiska eller psykiska hälsotillstånd.
- 125 En vid tolkning av begreppen "särskilda kategorier av personuppgifter" och "känsliga uppgifter" stöds dessutom av syftet med direktiv 95/46 och dataskyddsförordningen, som det erinrats om i punkt 61 ovan, vilket är att säkerställa en hög skyddsnivå för fysiska personers grundläggande fri-

och rättigheter – särskilt deras rätt till respekt för privatlivet – vid behandling av personuppgifter som rör dem (se, för ett liknande resonemang, dom av den 6 november 2003, Lindqvist, C-101/01, EU:C:2003:596, punkt 50).

- 126 En motsatt tolkning skulle dessutom strida mot syftet med 8.1 i direktiv 95/46 och artikel 9.1 i dataskyddsförordningen, vilket är att säkerställa ett utökat skydd mot behandling som, på grund av att de uppgifter som behandlas är särskilt känsliga, kan utgöra ett synnerligen allvarligt ingrepp i de grundläggande rättigheterna avseende respekt för privatlivet och skydd för personuppgifter, vilka garanteras genom artiklarna 7 och 8 i stadgan, såsom även framgår av skäl 33 i direktiv 95/46 och skäl 51 i dataskyddsförordningen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 24 september 2019, GC m.fl. (Borttagande av länkar till känsliga uppgifter), C-136/17, EU:C:2019:773, punkt 44).
- 127 Dessa bestämmelser kan följaktligen inte tolkas på så sätt att behandlingen av personuppgifter som indirekt kan avslöja känslig information om en fysisk person, inte omfattas av det förstärkta skydd som föreskrivs i nämnda bestämmelser, eftersom detta skulle undergräva regelverkets ändamålsenliga verkan och det skydd för fysiska personers grundläggande fri- och rättigheter som nämnda regelverk är avsett att säkerställa.
- 128 Mot denna bakgrund ska den andra frågan besvaras enligt följande. Artikel 8.1 i direktiv 95/46 och artikel 9.1 i dataskyddsförordningen ska tolkas på så sätt att offentliggörandet av personuppgifter som indirekt kan röja en fysisk persons sexuella läggning på webbplatsen för den myndighet som ansvarar för att samla in och kontrollera innehållet i deklARATIONER om privata intressen, utgör en behandling av särskilda kategorier av personuppgifter i den mening som avses i dessa bestämmelser.

Rättegångskostnader

- 129 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (stora avdelningen) följande:

- 1) Artikel 7 c i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och artikel 6.1 första stycket c och 6.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning), ska mot bakgrund av artiklarna 7, 8 och 52.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, tolkas på så sätt att de utgör hinder för en nationell lagstiftning som föreskriver ett offentliggörande på internet av den deklARATION om privata intressen som varje direktör för en institution som erhåller offentliga medel är skyldig att inge, i den mån som offentliggörandet, bland annat, avser namnuppgifter om dennes make/maka, sambo eller partner, samt närstående till**

deklaranten eller personer som denne känner till, vilka kan föranleda en intressekonflikt, eller varje transaktion som utförts under de senaste tolv kalendermånaderna och vars värde överstiger 3 000 euro.

- 2) Artikel 8.1 i direktiv 95/46 och artikel 9.1 i förordning 2016/679 ska tolkas på så sätt att offentliggörandet av personuppgifter som indirekt kan röja en fysisk persons sexuella läggning på webbplatsen för den myndighet som ansvarar för att samla in och kontrollera innehållet i deklARATIONER om privata intressen, utgör en behandling av särskilda kategorier av personuppgifter i den mening som avses i dessa bestämmelser.**

Underskrifter